

er i Stand til at yde. Jeg vedkender mig den Anskuelse, at man bør yde en Lokomotivfabrik en saadan Beskyttelse, indtil den, som nu Fabrikken „Scandia“ i Randers, var kommen ind under saadanne Forhold, at den magtede sin Opgave uden at behøve Støtte i saa stort Omfang i Fremtiden. Jeg tror, det vilde være klogt at tage dette under nærmere Overvejelse, saa at vi kunne komme til at gaa frem ad den Vej.

Samuelson: Naar den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) sagde, at jeg havde talt om en overflødig Anmærkning, skulde den ærede Ordfører ogsaa have omtalt, i hvilken Forbindelse jeg sagde, at den var overflødig. Jeg mente, den var overflødig, fordi det var ganske naturligt, at man byggede Lokomotiver herhjemme og ikke lod Pengene gaa til Udlandet. Den ærede Ordfører udtalte, at Venstre ikke var imod at bygge Lokomotiver herhjemme eller imod, at Pengene blev her i Landet. Forholdet er dette, at Venstre i hvert Fald ikke hidtil har vist sin gode Villie til at lade bygge Lokomotiver her i Landet. Den ærede Ordfører er den Mand, som hver Gang Talen er om at bygge Lokomotiver her i Landet, føler det som Pligt at fare op og modarbejde dette. Naar Venstre og den højtærede Minister ikke engang har gjort saa meget overfor et dansk Tilbud, at man har indladt sig paa en Forhandling, efter at der var kommet et Reklame-tilbud fra en udenlandsk Fabrik, synes jeg ikke, der ligger nogen Imødekønnen heri.

Den ærede Ordfører omtalte den Betynkning, der er fremkommen fra det Udvalg, hvori jeg havde Sæde. Den ærede Ordfører ved godt, hvorledes Sæmmentningen af den Komité var, at Formanden var Maskindirektør Busse, som i alle de Aar, han har været ved Statsbanerne, har modarbejdet Lokomotivbygning her i Landet saavel i privat Virksomhed som paa Statsbaneverkstederne. Vort Arbejde var begrænset, saaledes at vi kun skulde beskæftige os med Lokomotivbygning i Privatindustrien. Foruden Maskindirektør Busse var Direktør Knudsen af Burmeister & Wain og Direktør Caroc fra Smith, Mygind & Hüttemeyer Medlemmer af Udvalget. De to sidstnævnte repræsenterede Firmaer, som tidligere havde bygget Lokomotiver. Da disse endelig vare komne saa vidt, at de havde faaet uddannet Specialister og faaet Arbejdet til at gaa, undlod man at tage Hensyn til Tilbud fra dem, i alt Fald tog

man det billigste Tilbud, som var fra Udlandet. Disse tre Herrer repræsenterede den Anskuelse, at de kun vilde tage fat paa Lokomotivbygning, hvis Virksomheden blev sikret for Fremtiden. Formanden for Smedeforbundet og jeg maatte, for at Komiteen kunde afgive en enstemmig Betynkning, gaa sammen med de Herrer om deres Indstilling. Men vi havde aldrig tænkt os, at Rigsdagen vilde gaa glat ind paa dette Forslag, men at man vilde stille Ændringsforslag paa Finanslovsforslaget i den Retning, hvori vort Ændringsforslag gaar.

Wulff: De Ytringer, den højtærede Minister fremsatte i Gaar, ere fra nogle Sider af Pressen blevne opfattede, som om Ministeren tog Afstand fra Tanken om at bygge Lokomotiver her i Landet. Jeg tror, at Pressen har taget fejl heri. Jeg har ikke forstaaet den højtærede Minister saaledes. Han har udtrykkelig udtalt sin Sympati derfor. Jeg vilde dog gerne gøre en Bemærkning til en vis Udtalelse af Ministeren i Gaar, fordi den har betydelig Rækkevidde, saa at jeg ikke synes, den bør staa uimodsagt under disse Forhandlinger. Den højtærede Minister sagde paa et vist Punkt i sin Fremstilling, at hvis man forlangte, at Staten skulde betale et eller andet Beløb, f. Eks. 40,000 Kr. mere for Lokomotiver, end den var nødt til, var det urimeligt at paalægge Statsbanerne denne Merudgift, fordi Statsbanerne have deres eget Budget, og man forlanger, at deres Anlægskapital skal forrente sig. Den Betragtning, som ligger i Ministerens Bemærkning, betyder det, som næsten er det faktiske Forhold, at vi dele hele Regeringssystemet i maaske et Hundrede særskilte Kontorer, og i hvert sidder en Embedsmand, en Minister eller Departementschef, som har sin Bevilling, og han opfatter Stillingen saaledes, at han skal sørge for, at denne Bevilling slaar til, lige meget paa hvilken Maade; han finder sig derfor opfordret til at købe hvad som helst i Udlandet for at spare en 10 Kr. eller en 20 Kr., og det mener han, er hans Pligt. Mangelen i hele Systemet er, at hver enkelt passer sin Kasses Interesser uden at tage Hensyn til den samlede Kasses Interesser. Det, der mangler, er en Ledelse fra Regeringen, som sikrer, at man ikke styrer de forskellige Underafdelinger efter Principet: Byens Bedste og Borgernes Undergang og Erhvervslivets Forkvakling, men at Hovedformaålet bliver at sørge for, at Landets Erhvervsliv udvikles og Kasserens Sparsommelighed staar under det Ho-